

وظایف شیعیان در ایام محرم

<?xml encoding="UTF-8?">

بدون شک عزاداری سالار شهیدان از افضل قربات و احیای خون آنان مایه نجات در دنیا و آخرت است. افراد ناآگاه و بی خبر، حادثه خونین کربلا را مربوط به گذشته می دانند و از تکرار سوگواری ها در هر سال دچار تعجب می شوند، در حالی که آگاهان آن را مربوط به یک جریان مهم و مستمر در سراسر زندگی بشر می دانند، که در کربلا به اوج خود می رسد، و به عنوان یک الگوی جاودانه در تاریخ می ماند و آن جریان مبارزه با کفر و ظلم و بیدادگری و ترجیح مرگ سرخ توأم با آزادی بر زندگی ذلت بار و ننگین است.

آنها می گویند چرا شما برای حادثه ای که مربوط به سیزده قرن پیش است اشک می ریزید؟ ولی نمی دانند که اشک ما اعلان جنگ ما با ظالمان و بیدادگران و زشت کاران در هر زمان است. قطره های اشکی که از روی معرفت نسبت به اهداف والای حسین (ع) و یارانش جاری می شود گلوله های آتشی است علیه تبهکاران و جنایتکاران تاریخ، و گوه‌های گرانبهایی است برای هدیه به مظلومان و ستمدیدگان و ملت های در بند، و این است معنی «کلّ یوم عاشورا و کلّ أرض کربلا».

و به همین دلیل همیشه طاغوت ها و دشمنان اسلام از انجام این مراسم در هراسند و می خواهند آن را به تعطیل بکشانند. درست به همین دلیل ما می گوییم به هر قیمت که ممکن شود باید این مراسم حفظ گردد، حتی در بعضی از کشورها که دشمنان اهل بیت قصد خاموش کردن این چراغ فروزان را داشتند و از ما سؤال کردند، گفتیم به هیچ قیمت عقب نشینی نکنید، ولو بَلَّغَ ما بَلَّغَ، و هر چند خون خود را در این راه نثار کنید. درست است که این مراسم ذاتاً مستحب است ولی زنده نگه داشتن آن در مواردی از اوجب واجبات است. در این جا لازم می دانم همه ی برادران و خواهران ایمانی را به چند نکته توجه دهم:

1. باید همه بکوشند با خالص ترین نیت در این مراسم شرکت جسته، و قلب و روح خود را در اختیار سالار شهیدان قرار دهند، و به اهداف والای این قیام بزرگ تاریخ اسلام و بشریت بیندیشند، گویندگان عزیز و نویسندگان محترم اهداف مهم این قیام پر بار را تشریح کرده، و سوگواران را روز به روز با آن آشناتر سازند تا مصداق کامل «عارفاً بحقّه» حاصل گردد.

2. برادران و خواهران ایمانی باید خلوص این مراسم را از اموری که مخالف شرع اسلام و دستورهای پیشوایان بزرگ دین است حفظ کنند و از هر کاری که بهانه به دست دشمنان می دهد بپرهیزند و نیز از اعمالی مانند قمه زدن و قفل در تن کردن و امثال آن که رهبر معظم انقلاب در بیانات پر بار خود به آن اشاره نمودند اجتناب جویند. زیرا این اعمال دست آویزی به دست دشمنان خواهد داد تا کل این مراسم عظیم و سازنده را زیر سؤال برند. قمه را باید بر سر دشمن کوبید نه بر سر دوست. قفل را باید بر دهان دشمن زد نه بر تن دوست. درست است که انگیزه این افراد عشق به امام حسین (ع) و مکتب اوست ولی باید توجه داشت که مقدس بودن انگیزه به تنهایی کافی نیست. باید نفس عمل هم مقدس باشد، کیفیت عزاداری یا باید در نصوص اسلامی وارد شده باشد و یا مشمول عمومات و اطلاقات ادله گردد، و این گونه کارها مسلماً نه منصوص است و نه مصداق عزاداری در عرف

عقلا و اهل شرع؛ به علاوه موانعی نیز از نظر شرع در برابر آن قرار دارد، و به تعبیر دیگر نه مقتضی شمول عمومات موجود است و نه مانع مفقود. درست است که جمعی از بزرگان فقهای پیشین- قدّس الله اسرار هم- اجازه بعضی از این امور را در عصر خود به دلایل خاصی داده اند ولی آنها هم اگر در عصر ما و شرایط زمان ما بودند به یقین طور دیگری فتوا می دادند.

3. باید توجه داشت که هدف اصلی قیام امام حسین (ع) همان گونه که در وصیت تاریخی معروف آن حضرت آمده احیای امر به معروف و نهی از منکر بود. بر همه عاشقان مکتبش لازم است تا این دو فریضه الهی و قرآنی را زنده کنند، به امام و پیشوای بزرگشان اقتدا نمایند، و از طریق صحیح و حساب شده با منکرات به مبارزه برخیزند، و باگفتار و اعمال خود معروف را زنده کنند.

خداوندا همه ما را از پیروان راستین مکتب آن بزرگوار قرار ده، و مشمول شفاعتش در دنیا و آخرت نما. آمین یا ربّ العالمین.